

מ"ת 41405/11-15 - מדינת ישראל נגד אושרי אוחיון

בית המשפט המחוזי בנצרת

29 נובמבר 2015

מ"ת 41405-11-15 מדינת ישראל נ'
אוחיון(עציר)

41382-11-15

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: אושרי אוחיון (עציר)

נוכחים:

בשם המבקשת: עו"ד יעל כ"ץ

בשם המשיב: עו"ד שלומי טדרי - סניגוריה ציבורית

המשיב בעצמו, הובא על ידי הליווי

החלטה

1. נגד המשיב הוגש לבית משפט זה כתב אישום בת"פ 41382-11-15, המייחס לו את ביצוע העבירות הבאות:

- א. ניסיון לסחר בנשק- עבירה לפי סעיף 144(ב2) + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- ב. ניסיון להחזקת נשק- עבירה לפני סעיף 144(א) + 25 לחוק.
- ג. נהיגה ללא רישיון (שני מקרים)- עבירה לפי סעיף 10(א) בצירוף 62(1) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").
- ד. נהיגה בזמן פסילה (שני מקרים)- עבירה לפי סעיף 67 לפקודה.
- ה. נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף (שני מקרים)- עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל-1970.

עמוד 1

2. בתמצית, על פי כתב האישום נטען כי במהלך החודשים יוני- אוגוסט 2015, התקיימו שיחות רבות בין המשיב ובין נעים הרון סובחי אשר שימש כסוכן משטרה (להלן: "הסוכן"), בהם הציע המשיב לסוכן לרכוש ממנו אמל"ח מסוגים שונים, כאשר מסיבות שונות, לא הבשילו הצעות אלו לעסקה של ממש.

ביום 16.8.15 הגיע הסוכן לביתו של המשיב, על מנת לדון עמו באפשרויות שונות לרכישת נשק. בסיום הפגישה הסיע המשיב את הסוכן בקטנועו ברחובות עפולה וזאת כאשר הוא נוהג ללא רישיון נהיגה תקף או ביטוח, ושעה שהוא פסול לנהיגה מתוקף החלטת בית משפט.

בהמשך אותו יום, התקשר המשיב לסוכן והציע לו לרכוש ממנו אקדח תופי בתמורה ל- 9,000 ₪ (להלן: "העסקה"). בסמוך לשעה 20:00 באותו יום, הגיע הסוכן לביתו של המשיב, שילם לו סך של 8,600 ₪ וקיבל תמורתם חפץ הנחזה להיות אקדח תופי, אולם בהמשך התגלה כי האקדח אינו מסוגל לירות ואינו מהווה נשק.

3. עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. לטענת המבקשת, קיימות ראיות לכאורה טובות להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום, הכוללות בין היתר את עדויות הסוכן, תיעוד חזותי של העסקה, הקלטות השיחות בהן נרקמה העסקה, דוחות עיקוב, חו"ד מומחים ועוד.

4. בדיון לפניי העלה ב"כ המשיב מספר טענות. ראשית טען להיותו של הסוכן "סוכן מדיח", אשר אין לדעת מה הובטח לו ודומה כי בעברו קופת שרצים. הוסיף וטען כי בכל הנוגע לעבירת הנהיגה בזמן פסילה, הרי שהמשיב לא הוזהר לגביה בחקירת המשטרה ועל כן, לא ניתן לקבוע לגביה ראיות לכאורה. לעניין עבירת ניסיון הסחר בנשק העלה טענות כי בנסיבות התיק ואף מקום שהנשק התגלה כלא תקין, כל שהיה לייחס למשיב הינו לכל היותר קבלת דבר במרמה. לעניין זה שב וטען לאמון שניתן לתת בסוכן, אשר נכנס לביתו של המשיב פעמים רבות עם ציוד לתיעוד המפגשים, אולם אין בנמצא כל תיעוד להעברת הנשק מהמשיב לסוכן. הוסיף והעלה טענות אודות גרסת הסוכן אל מול גרסת המשיב והלין על המשטרה, אשר לדבריו לא בחנה כיאות גרסאות אלו ולא ערכה עימות בין השניים.

נוכח הדברים ביקש לקבוע כי אין כל ראיות לכאורה כנגד המשיב ובוודאי לא בעוצמה המצדיקה את מעצרו. הוסיף כי באם יסבור בית המשפט אחרת, הוא מתבקש להפנות את המשיב לשם קבלת תסקיר מעצר.

דיון והכרעה

5. לאחר שבחנתי את חומר הראיות, ואת טענות באי כוח הצדדים הגעתי לידי מסקנה כי דינה של הבקשה להתקבל בכל הנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. להלן נימוקיי;

ראיות לכאורה:

א.

בהתאם להוראת סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על בית המשפט לבחון, טרם החלטתו על מעצר הנאשם עד תום ההליכים, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו במיוחס לו בכתב האישום. בשלב זה בוחן בית המשפט האם יש בכוחו של חומר הראיות הגולמי המצוי בידי התביעה להצביע על סיכוי סביר להרשעה [ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2)133; בש"פ 748/10 איסקוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו])]. המשקל שצריך להינתן לכל ראיה ייקבע על ידי הערכאה הדיונית בשלב בירור אשמתו של הנאשם כך שבית המשפט הבוחן את דבר קיומן של ראיות לכאורה במסגרת דיון במעצר עד תום ההליכים אינו נדרש לשאלות כגון מהימנות העדים ולסתירות כאלה ואחרות, ככל שהן עולות מן העדויות שנגבו. רק מקום בו מוצא בית המשפט כי מדובר בסתירות מהותיות הגלויות על פני הדברים, עשוי הדבר לעתים להוביל למסקנה כי בשל חולשת הראיות לכאורה אין הצדקה למעצר מאחורי סורג ובריא או שיש מקום להורות על חלופת מעצר [ראו: בש"פ 4692/06 אלמוגרבי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו])].

עיון בחומר הראיות אשר בידי המשיבה, מגלה כי כתב האישום נסמך בעיקרו על הודעות הסוכן, כמו גם הקלטות השיחות בהן נרקמה העסקה והקלטת דבריו של המשיב במהלכן.

אולם טרם אצלול לעומק הראיות בתיק, מצאתי להתייחס בקצרה למספר נקודות אותן העלה ב"כ המשיב. ראשית, אבהיר כבר עתה כי אין בכוונתי לעסוק כלל, במסגרת החלטה זו בטענת ב"כ בדבר העדר אזהרתו בנוגע לעבירת הנהיגה בזמן פסילה. טענה זו מקומה להתברר עת יידון התיק לגופו ולא במסגרת בקשת המעצר. מכל מקום, המדובר בעבירה שהינה משנית לעבירה העיקרית שהינה הסחר בנשק ויש יסוד להניח כי לו היה מוגש כתב אישום בגין עבירה זו לבדה, לא הייתה מוגשת בצידו בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

אף הטענות הנוגעות להיותו של הסוכן "סוכן מדיח" והמשקל שיש לתת לכך, דינן להתברר עת יבחן התיק לגופו לא במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים. לגופו של עניין, כאשר בפנינו מוצגת לא רק עדותו של הסוכן, אלא תמלולים של השיחות שנערכו בין המשיב והסוכן, וכן ראיות לכאורה ממשיות אחרות כנגדו, הרי שלא מצאתי מקום לתת כל משקל, לשעה זו, לטענות שהעלה ב"כ המשיב בעניין זה.

לגופו של עניין, עיון בהודעות המשיב בין הימים 7.6.15 - 13.7.15 (הודעות שניתנו טרם העסקה נשוא כתב האישום) מלמד כי הסוכן מתאר במסגרתן את המגעים שקיים עם המשיב, אותו הוא מכיר היכרות מוקדמת וכבר מכר לו נשק בעבר, לשם קידום עסקה במסגרתה יקנה הסוכן נשק מהמשיב. כך לשם הדוג' מתאר הסוכן כי ביום 7.6.15, סיפר לו המשיב כי ברשותו רימוני רסס ומטען חבלה שהוא מעוניין למכור. ביום 13.7.15, מתאר הסוכן כי המשיב סיפר לו כי ברשותו נשק מסוג M-16 אותו הוא מעוניין למכור. עסקאות אלו, כפי שעולה אף מכתב האישום, לא יצאו בסופו של יום אל הפועל.

אשר לעסקה נשוא כתב האישום, בהודעתו מיום 16.8.15 מתאר הסוכן כי בהוראת המפעיל, הלך יום קודם לכן לביתו של המשיב, שם הציע לו המשיב לקנות עט היורה כדורים של 9 מילימטר ואף הדגים לו כיצד העט פועל. באותו יום הלך לביתו של המשיב, שם שוחחו על העסקה לקניית העט, על נשקים אחרים ואף ירו ב"מכשיר היורה חצים". לאחר מכן, כשאמר לו הסוכן כי הגיע למקום באוטובוס, הסיע אותו המשיב על הקטנוע שלו אל מחוץ לשכונת המגורים, שם נאסף הסוכן ע"י המפעילים. בשעות הערב באותו יום דיבר הסוכן עם המשיב, אשר אמר לו כי המוכר של העטים לא עונה, אולם הוסיף והציע לו לקנות ממנו אקדח קטן מסוג "תופי" תמורת סכום של 9,000 ₪. לאחר קבלת אישור המפעיל, התקשר הסוכן למשיב והשניים שוחחו על העסקה וקבעו להיפגש בבית המשיב. הסוכן הגיע לביתו של המשיב, שם נתן לו האחרון מגבת לבנה, כאשר בתוכה היה אקדח קטן מסוג תופי בצבע שחור. הסוכן הכניס את המגבת לכיסו, אז יצאו השניים החוצה והסוכן מסר למשיב סכום כסף בסך 8,100 ₪. לאחר מכן שוב הסיע המשיב את הסוכן על הקטנוע שלו לכיוון היציאה מהשכונה.

כאמור, ב"כ המשיב העלה טענות שונות אודות מהימנותו של הסוכן בהיותו "סוכן מדיח" וכן העלה טענות שונות אודות האמון שניתן לתת בגרסתו, אל מול גרסתו הסותרת של המשיב. כפי שקבעתי קודם לכן, איני מתכוון לדון במסגרת החלטה זו בשאלת המשקל שיש לתת לטענת ב"כ המשיב בדבר היותו של הסוכן "סוכן מדיח", אולם גם כאשר לשאלת המהימנות שעולה מגרסתו, הרי בית המשפט אינו נדרש לשאלה זו בעת בחינת הראיות לכאורה. מכל מקום, לא מצאתי כל סתירה בגרסאותיו השונות של הסוכן והן אף נתמכו, כפי שיובהר מיד, בראיות לכאוריות משמעותיות ביותר.

לעניין זה ניתן להפנות לתמלול של המפגש בו בוצעה העסקה, ממנו עולה כי השניים מבצעים עסקה כספית, כאשר הסוכן מעביר למשיב סכום כסף. באותו תמלול אף נראה המשיב כאומר **"מה אתה עושה אל תוציא אותו פה"**, **"מה אתה דפוק... אתה אומר לי מה אני עם אשתי..."** (ראו מסמך לד לחומר הראיות).

עוד ניתן להפנות להקלטות של שיחות נוספות שנערכו בין המשיב לסוכן, בהם מקדמים השניים עסקאות כספיות תוך שימוש במילות קוד כגון "מכונת שטיפה", "בי 4", "וריאטור" ואחרות (ראו מסמכים המסומנים כו, לו-לא לחומר הראיות). כידוע בעת עריכת עסקאות פליליות נפוץ השימוש במילות קוד על מנת להימנע מביטויים מפלילים שונים. בענייננו, לא רק שבשיחות נעשה שימוש נרחב במילות קוד, אלא אף הסוכן בהודעותיו מסביר כאמור באופן ברור מהי המשמעות אשר עומדת מאחורי מילות הקוד השונות בהן עשו השניים שימוש. יתירה מכך, באחד מתמלולי ההקלטות נראה המשיב מתייחס באופן ברור לאמל"ח מסוג לבנת כבלה באומרו **"לבנות חבלה.. הוא אמר לי... לא ברור. כל לבנה זה 250 ג'", "כל לבנה זה נפץ אז 8 לבנות צריך עוד 5 נפצים"**.

לטעמי, אף בשיחות הקודמות לעסקת הנשק נשוא כתב האישום בין הסוכן למשיב, על הקודים השונים בהם השתמשו, יש להעצים את הראיות לכאורה כנגד המשיב, וזאת הן מקום שהשיחות תואמות ותומכות באופן מלא בגרסת הסוכן אודות השתלשלות העניינים עוד טרם העסקה והן נוכח אותו שימוש במילות קוד, אשר מלמד כי אין המדובר לכאורה בשיחות "תמימות". בעניין זה נקבע בבש"פ 4612/07 אלירן דרי נ' מדינת ישראל תק-על 3487, (2)2007:

"תמלילי השיחות הטלפוניות - של כל אחד מהעוררים ושל העוררים בינם לבין עצמם"

עמוד 4

- מגלות שפת קוד המעלה חשדות לפענוחה המתבקש לכאורה כמתייחסת לעסקי סמים. בחלק מהשיחות מדובר על חומרים שונים וטיבם, על כמויות, על מחירים, על מועדי מפגש, על אנשים אלה ואחרים המסוכנים מחמת קשריהם עם שוטרים, ועוד. קריאה בעשרות תמלילי שיחות הטלפון מעלה בעליל שיח עברייני מובהק, שחלקו ניתן להתפענח בקודים המתפרשים כקשורים לעסקי סמים."

אומנם פסיקה זו ניתנה בעניין קידום עסקת סמים, אולם מהותה יפה גם לענייננו.

לראיה זו מצטרפת כמובן הראיה כי מיד לאחר שנאסף הסוכן ע"י מפעיליו הוא מסר להם את המגבת, בתוכה היה עטוף הנשק וזה נתפס על ידם (ראו מסמך המסומן יט לחומר הראיות).

ב"כ המשיב העלה כאמור טענות אודות העובדה כי גרסתו של המשיב לא נבדקה כפי שראוי ע"י המשטרה והלין על העובדה שלא בוצע עימות בינו ובין הסוכן. עיינתי בהודעותיו של המשיב ואומר בקצרה כי נכון לשלב זה, מצאתי כי עולות מהן תהיות וקיימת בהן בעיתיות של ממש. בהודעתו הראשונה מיום 2.11.15 סיפר המשיב כי בינו בין הסוכן נערכו בעבר עסקאות כלי רכב בלבד, כי כל השיחות שערכו השניים ותוארו לעיל נגעו לעסקאות רכב, וכי הסוכן חייב לו סכום כסף של 3,000 ₪. אולם בהודעתו השנייה מיום 11.11.15 השתנתה גרסתו, עת סיפר כי הסוכן הוא שהעביר אליו את הנשק עטוף במגבת, כעירבון עבור חוב שהיה חייב לו. לאחר מכן, ביום ביצוע העסקה, החזיר לו הסוכן את כספי החוב והמשיב החזיר לו את אותה מגבת שנתן לו הסוכן קודם לכן, מבלי שידע בכלל מה תוכנה. המשיב הוסיף והכחיש את השיחות שקיים עם הסוכן, טרם ביצוע העסקה.

גרסה זו של המשיב, מעבר לעובדה שהינה שונה ומתפתחת מהגרסה שמסר בהודעתו הראשונה, נראית בשלב זה כגרסה הסובלת לכאורה מקשיים ממשיים, ואף אינה עולה בקנה אחד עם ראיות המצויות בחומר הראיות, כגון השיחות המוקלטות בין המשיב והסוכן. אוסיף כי טענות ב"כ המשיב בדבר "בעיות הזיכרון" של המשיב ומהעובדה שבין החקירות עבר פרק זמן שח 9 ימים, אין בהן להפחית, בשלב זה, מהקשיים שמעוררת גרסתו.

נושא אחרון אליו אתייחס בקצרה הוא העובדה כי לאחר ביצוע העסקה התגלה כי האקדח נשוא כתב האישום אינו תקין ואינו מסוגל לירות (ראו חו"ד המסומנת כד בחומר הראיות). לעניין זה אציין כי בחומר הראיות לא עולה לכאורה כי למשיב הייתה כל ידיעה אודות אי תקינותו של האקדח ואף להיפך מכך. יתירה מזאת, מחוות הדעת עולה, כי באקדח בוצעו שינויים, אשר יתכן ובצעו לאפשר ירי של תחמושת חיה. בנסבות אלו לא מצאתי, נכון לשלב זה, כל פגם באישום המיוחס למשיב בכתב האישום ועל הדברים להתברר לעומק עת יבחן התיק לגופו.

סוף דבר לעניין הראיות לכאורה, לאחר שבחנתי את חומר הראיות בתיק ושקלתי את טענות שני הצדדים בעניין, מצאתי כי הראיות שבידי התביעה הן בעלות פוטנציאל ראייתי שיש בהן בכדי להביא, בבוא העת, להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

עילת מעצר וחלופת מעצר:

ב.

באשר לעילת מעצר, הרי שהעבירות שמיוחסות למשיב בכתב האישום, מקימות עילת מעצר סטטוטורית כלפיו לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו- 1996 ועל המשיב לסתור חזקה זו.

יתירה מכך בפסיקה כבר נקבע לא פעם כי בעבירה של סחר בנשק, ככלל, יש להורות על מעצר הנאשמים עד לתום ההליכים (ראו את בש"פ 817/09 דראר ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)).

יתירה מכך, עיון בגיליון הרישום הפלילי של המשיב מלמד כי לחובתו הרשעות שונות.

עם זאת בנסיבות המשיב שלפניי, מקום בו המדובר בסופו של יום בכתב אישום המייחס למשיב עבירה אחת בלבד של ניסיון לסחר אשר אירע בחודש אוגוסט, מצאתי לנכון לשלוח את המשיב לשם קבלת תסקיר מעצר בעניינו.

אדגיש כבר בשלב זה, כי אינני קובע כל עמדה באשר לגורלה של הבקשה, ואין בהפנייתו של המשיב לשירות המבחן, כדי לכבול את ידיו של בית המשפט באשר להחלטתו הסופית בבקשה. אף המשיב לא יפתח ציפיות כאלה או אחרות באשר להחלטה אשר עתידה להינתן, לאחר קבלת התסקיר.

6. אשר על כן אני מורה כדלקמן:

שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב עד ליום 27/12/15. בתסקיר יתייחס שירות המבחן, באם ימצא מקום לכך, לאפשרות השמת המשיב במעצר תחת איזוק.

אני קובע את התיק להמשך דיון ליום 28/12/15 שעה 13:00.

לנוחיות שירות המבחן המשיב נמצא אגף 10 בבית מעצר צלמון.

המזכירות תמציא עותק לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ו, 29/11/2015 במעמד הנוכחים.

זיאד הווארי, שופט בכיר

הוקלד על ידי ערין בראנסה